

Naučno-memorijalni klub „Patrijarh Josif Rajačić“, otvoren je u petak, 20. aprila, u Beogradu, opština Savski venac, Ulica kralja Milana 60. Povod za to je obeležavanje 170-togodišnjice ustoličenja na stolicu karlovačkog mitropolita Josifa Rajačića i 164-godišnjice od osnivanja (obnavljanja) Patrijaršije Srpske i uzvišenja istog na katedru Prvog srpskog patrijarha te Majske skupštine 1848. godine.

Posebno zadovoljstvo i zahvalnost iskazao je neumoran čuvar patrijarhovog imena i dela, akademik Petar baron Rajačić, potomak Josifa Rajačića, svim prisutnima: episkopu hvostanskom gospodinu Atanasiju (Rakita), episkopu Danilu, direktoru Muzeja Vojvodine, gospodinu Jovanu Paunoviću, direktoru Pedagoškog muzeja Nemanji Antoviću, direktoru Poslovnog prostora Savski venac, Branislavu Pejčiću, čoveku koji je pomogao, zajedno sa predsednikom opštine Tomislavom Đorđevićem, da ovaj prostor danas koristi Naučno memorijalni klub „Patrijarh Josif Rajačić“. Dr Petar baron Rajačić pozdravio je i gospođu Jelenu Lopušina, iz Zavoda za intelektualnu svojinu, predstavnika privredne komore Srbije gospodina Zorana Matica i sve ostale, drage prijatelje i uzvanike koji su došli, da uveličaju ovu svečanost.

Akademik dr Rade Rajić, generalni sekretar Naučno-memorijalnog centra „Patrijarh Josif Rajačić“ podsetio je prisutne na nekolicinu istorijskih sekvenci u kojima je neposredno učestvovao patrijarh Rajačić, a koje su imale nemerljiv uticaj na istorijske tokove njegovog, srpskog naroda.

- Patrijarh Josif Rajačić je ta ličnost koja je u tadašnjim Karlovcima okupila vascelo srpstvo: od prote Matije Nenadovića, do predstavnika Srba u sve tri države, turskoj i austrougarskoj carevini i Kneževini Srbiji. U onim burnim vremenima evropskih revolucionarnih kretanja, umeo je da objedini svoj narod. Sa svojim savremenicima stvorio je Autonomnu Vojvodinu Srpsku, tako da smo u to vreme imali dve autonomne srpske države u dva carstva, jednu Srbiju pod turskim i Vojvodinu pod austrougarskim. Veliko je to bilo i ostalo delo koje je 1918. godine donelo prisajedinjenje matici Srbiji. Dunav i Sava, nadamo se, nikada više neće biti granica između dva dela srpskog naroda. Patrijarh Rajačić je u ono vreme čvrsto stao u odbranu svoga naroda i

svoje vere.

Navedimo neke od zasluga: ostavio nam je Vojvodinu, Patrijaršiju, Karlovačku gimnaziju na višem nivou, osnovao je Arhiv, Botaničku baštu, izgradio novi dvor-konzistoriju, uveo protokol i gardu, dao napisati Prvi srpski kuvar, zadužio Kornelija Stankovića i pomogao mu da uvede višeglasno pevanje u crkve i hramova. Uniformisao je sveštenstvo i ustanovio jednoobraznu liturgiju, jer su se do tada Bogu obraćali kako je ko znao. Jednom rečju, reformisao je Srpsku pravoslavnu crkvu i izborio se da se ista izjednači sa tadašnjim crkvama Evrope. Učinio je da se srpski narod zove svojim imenom, a ne Raci, i da se naša crkva zove Srpska pravoslavna crkva. Lično se zalagao da veliki broj mladih ljudi ode na studije u neka od evropskih učilišta. Jedan od njih je bio i Svetozar Miletić. Znao je da samo školovan i osposobljen mladi naraštaj može da bude od posebne koristi svom narodu.

Kada je bio u situaciji da vodi rat, svojim vojnicima je rekao sledeću zakletvu: „Proklet bio svaki onaj koji bez krajnje nužde robi, pali i seče, koji nevinost u devojaka i žena ne brani i ne hrani, koji trud i muku svog sugrađana ne štiti i ne brani, ma koje on vere i nacije bio, a blagoslov božiji prizovem svakom srpskom sinu koji kao stijena pred neprijateljem stoji. Ako naš neprijatelj robi, pali, seče, ostavimo njemu prokletstvo sveta i osudu Boga, mi budimo dični junaci, ponosni na svoje pretke, Nemanju, Lazara, Svetog Savu itd.“

Govorio je osam svetskih jezika trudeći se da na najbolji način predstavi dostignuća i kulturu srpskog naroda.

-Patrijarh Rajačić je ona ličnost koja se ne sahranjuje sa zemnim ostacima nego predstavlja ličnost koja sve više vaskrsava i govori o njegovom delu i viziji - rekao je dr Rajić.

Otvaranje kulturnog i duhovnog kluba “Patrijarh Rajačić” u Beogradu, ima za cilj da da doprinos izučavanju uloge ne samo Rajačića, nego i mnogih drugih, a potisnutih u zaborav srpskih velikana, svetlih ličnosti naše istorije i njihovih dela, kao i najvažnijih kulturno istorijskih događaja srpskog naroda. Naučni memorijalni klub „Patrijarh Josif Rajačić“ biće nezaobilazan deo kulturne, duhovne, istorijske i turističke ponude opštine Savski venac, ali i Beograda.

Ovo je bio povod da se uruče nagrade, diplome sa srebrnom medaljom patrijarha Rajačića svima onima koji su učinili napor da se ovaj kutak ostvari, a svečanost je upotpunila izložba

našeg, u svetu poznatog slikara, Ranka Vukeljića, koji se vratio u Srbiju, jer je više od dve decenije stvarao u dalekoj Australiji, a mislio i sanjao svoju zemlju.

[Više slika sa otvaranja, možete videti o v d e.](#)